

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2015. évi július hó 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az emberölés előkészületének büntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.39/2014/3. számú végzését megváltoztatja, és az eljárást az 1978. évi IV. törvény 166.§ (3) bekezdésében meghatározott emberölés előkészületének büntette vonatkozásában tekinti megszüntetettnek.

Egyebekben az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a pótmagánvádlót, hogy fizessen meg az államnak 5.000 (ötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget.

I n d o k o l á s

A Zalaegerszegi Törvényszék a 2015. évi március hó 16. napján kelt 3.B.39/2014/3. számú végzésével vádlottal szemben a pótmagánvádló által a Btk.160.§ (3) bekezdésében meghatározott emberölés előkészületének büntette miatt indított büntetőeljárást megszüntette.

E határozat ellen az eljárás megszüntetése miatt a pótmagánvádló jelentett be fellebbezést, mely jogorvoslati kérelmet a nyilvános ülésen előadott perbeszédében a pótmagánvádló jogi képviselője fenntartotta és az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését kérte.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tárgyalás előkészítése során a büntetőeljárást bűncselekmény hiányában megszüntette. Határozatának indokaival azonban a másodfokú bíróság csak részben értett egyet.

Sajátossága volt az ügynek, hogy a pótmagánvádló három, időben és térben elkülöníthető eseménysort tett a vád tárgyává. Így a 2011. decemberi rosszulléteivel kapcsolatban történeteket, a 2012 nyarán, szeptemberében történt eseményeket és a 2012. november 4-én lejátszódottakat. Ezzel összefüggésben mindenekelőtt azt volt szükséges hangsúlyozni, hogy helyesen rekesztette ki az elsőfokú bíróság további vizsgálódásainak köréből a 2011 decemberével és a 2012. november 4-ével kapcsolatban a vádiratban leírtakat. Ezek ugyanis a vádindítványban nem mint múltban megtörtént események, hanem csak mint a vádlott erre vonatkozó közlései szerepelnek.

Áttérve most már a 2012 szeptemberében történt eseményekre, helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az ezzel kapcsolatban a vádindítványban leírtak bűncselekmény megállapítására nem alkalmasak. Tévedett azonban, amikor az ölési szándék komolyságának hiányára hivatkozással szüntette meg az eljárást.

Amint arra a pótmagánvádló jogi képviselője a nyilvános ülésen helyesen utalt, a tárgyalás előkészítésének szakában a bizonyítékok értékelésének, mérlegelésének nincs helye (BH 1992/518. számú eseti döntés). Miután pedig a vádindítvány tartalmazza, hogy *a vádlottban 2012 nyarára kialakult a férje megöletésére irányuló szándék*, ezért annak megállapítására, hogy ez a szándék komolytalan volt, bizonyítás felvétele nélkül nem kerülhetett volna sor.

Ezért az elsőfokú bíróság határozatának indokolásából az erre vonatkozó megállapításokat mellőzte a másodfokú bíróság.

Az 1978. évi IV. törvény 18.§ (1) bekezdése értelmében, ha e törvény külön elrendeli, előkészület miatt büntetendő, aki a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő feltételeket biztosítja, az elkövetésre felhív, ajánlkozik, vállalkozik, vagy a közös elkövetésben megállapodik. Az 1978. évi IV. törvény 166.§ (3) bekezdése a fenti törvényhelyre visszautalva valamennyi előkészületi magatartást büntetendővé nyilvánította.

Jelen esetben a felhívás, mint előkészületi magatartás vizsgálata kerülhetett szóba, amellyel összefüggésben azonban megállapítható volt, hogy erre vonatkozó konkrét adatot a vádindítvány nem tartalmaz.

Valamely bűncselekmény előkészületének büntetendővé nyilvánítása önmagában előrehozott büntetőjogi védelmet jelent, ezért az előkészület kísérlete vagy előkészülete fogalmilag kizárt, illetve - a másodfokú bíróság álláspontja szerint - az egyes előkészületi magatartások sem értelmezhetők kiterjesztően. Következésképpen az emberölés előkészületének büntetettét - *a felhív* elkövetési magatartást alapul véve - az valósítja meg, aki valakit más megölésére eredménytelenül felszólít.

A felülbírált büntetőügy vádindítványának történeti tényállásában azonban nem az szerepel, hogy a vádlott R.R.-t a sértett megölésére vagy ennek a megszervezésére hívta volna fel. Mindössze azt kérte tőle, hogy ajánljon, *szerezzen* neki olyan embereket, akik erre hajlandók volnának. R. R. azonban ennek érdekében semmit sem tett, következésképpen a vádlott sem került abba a helyzetbe, hogy ezeket a személyeket a sértett megölésére felhívhassa.

Helyesen járt el tehát az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottal szemben a Be.6.§ (3) bekezdés a) pontján alapuló eljárást megszüntető rendelkezést hozott, ugyanis magából a vádindítvány tényállásából volt megállapítható az, hogy a leírtak alkalmatlanok bűncselekmény megállapítására.

Következésképpen az ezt sérelmező fellebbezés nem volt megalapozott.

Ugyanakkor a Btk.2.§-ával kapcsolatban az elsőfokú bíróság tévesen foglalt állást az időbeli hatály kérdésében.

Az ítélezési gyakorlat szerint azokban az esetekben, amikor valamely cselekmény vonatkozásában az elkövetéskori törvény alkalmazásával is felmentő vagy eljárást megszüntető rendelkezést kell hozni: a büntető törvény időbeli hatályának kérdése fel sem merülhet. Ilyenkor az elkövetéskor hatályos törvény szerinti helyes minősítésnek megfelelő bűncselekmény vonatkozásában kell felmentő vagy eljárást megszüntető rendelkezést hozni (BH 1987/423. szám). Ugyanis a Btk.2.§ (2) bekezdésének az *enyhébben bírálendő el* fordulata felmentés vagy megszüntetés esetén nem értelmezhető.

Ezért a másodfokú bíróság a vádlott ellen indult büntetőeljárást az 1978. évi IV. törvény 166.§ (3) bekezdésében meghatározott emberölés előkészületének büntette vonatkozásában tekintette megszüntetettnek. Ennyiben tehát az elsőfokú bíróság végzését a Be.372.§ (1) bekezdése értelmében megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, így azokat - a Be.371.§ (1) bekezdésében írtak szerint - helybenhagyta.

A pótmagánvádló a Be.344.§ (1) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni a másodfokú eljárásban felmerült 5.000 forint bűnügyi költséget.

P é c s, 2015. július 3.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.39/2014/3. számú végzése a Pécsi Ítéltábla Bf.II.46/2015/6. számú ítélete folytán - az abban írt változtatással - a 2015. évi július hó 3. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke